

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1197/2020
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Општине Сјеница, коју заступа Правобранилац Општине Сјенице, против тужене Републике Србије-Министарства одбране, Дирекције за имовину, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2102/2019 од 01.10.2019. године, у седници одржаној 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2102/2019 од 01.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2102/2019 од 01.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7112/16 од 19.07.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу по основу регреса на име исплаћених месечних ренти оштећеном АА исплати појединачно означене новчане износе са законском затезном каматом ближе означено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2102/2019 од 01.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на потребу разматрања правних питања и правилног тумачења материјалног права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Образложења побијаних пресуда у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, у погледу застарелости права испуниоца на накнаду (члана 423. Закона о облигационим односима), односно регреса исплатиоца из члана 208. наведеног закона. Како се у конкретном случају не ради о потраживању накнаде штете, нити повременом потраживању, или захтеву за регрес исплаћеног од запосленог који је проузроковао штету, то нема места примени чланова 376, 373. и 171. став 3. ЗОО, који регулишу застарелост потраживања у наведеним случајевима. Потраживање солидарног дужника који је испунио део обавезе који пада на садужника по правноснажној пресуди, застарева у општем року застарелости из члана 371. ЗОО, па ни у случају прихватања изузетне дозвољености ревизије не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужену. Осим тога разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

На основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да изјављена ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 29.11.2013. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 2.269.338,40 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1евро=114,0442 динара), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић